

РЕШЕНИЕ

№ 447

гр. София, 04.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично при закрити врати заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бойчева

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Мария Бойчева Търговско дело №
20221100902172 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба с правно основание чл. 625 от ТЗ, подадена от “В. К.” АД, Република Молдова, за откриване на производство по несъстоятелност на “М.” ЕООД, ЕИК *****, поради неплатежоспособност и при условията на евентуалност поради свръхзадълженост.

Молителят твърди, че има вземания към ответното дружество, произтичащи от търговска сделка – договори за покупко-продажба на стоки, по силата на които “М.” ЕООД (с предишно наименование “Е.” ЕООД) е купувало стъклени бутилки от Глас Контейнер Къмпани АД (Glass Container Company JSC), чийто правопреемник се сочи да е молителят “В. К.” АД.

Твърди, че по договор за продажба на стоки № S2016/036 от 30.09.2016 г. ответникът му дължи общата сума от 81 372 евро, от които 61 584,03 евро – главница; 15 332,97 евро – неустойки; 4 455 евро – разноски. Твърди, че поради неизпълнение на договора, ответникът е осъден да му заплати сумите с решение от 17.09.2020 г. по арбитражно дело № 17/2019 г. на Арбитражния съд при БТПП, въз основа на което е издаден изпълнителен лист на 10.05.2021 г. по т.д. № 514/2021 г. по описа на СГС, VI-1 състав. Твърди, че за събирането на вземанията по този договор е образувано изпълнително дело № 10686/2021 г. по описа на ЧСИ М. Б., като от образуването на изпълнителното дело през 2021 г. до настоящия момент (повече от 6 месеца) не е било възможно и не е събрана никаква част от дълга. Позовава се на презумпцията по чл. 608, ал. 4 от ТЗ.

Твърди, че по договор за продажба на стоки № S2019/002 от 03.01.2019 г. ответникът му дължи общата сума от 23 180,44 евро, от които 17 933,14

евро – главница; 2 817,50 евро - неустойки; 2 430 евро - разноски. Твърди, че поради неизпълнение на договора, ответникът е осъден да му заплати сумите с решение от 28.05.2021 г. по арбитражно дело № 16/2019 г. на Арбитражния съд при БТПП.

Твърди, че длъжникът е спрял да обслужва задълженията си през 2019 г., като последното плащане по договор за продажба на стоки № S2016/036 от 30.09.2016 г. е извършено на 23.04.2019 г., а по договор за продажба на стоки № S2019/002 от 03.01.2019 г. - на 25.10.2019 г. Твърди, че е налице презумпцията по чл. 608, ал. 3 от ТЗ.

Твърди, че ответното дружество е неплатежоспособно, респективно свръхзадължено. Твърди, че съгласно последните публикувани финансови отчети “М.” ЕООД разполага с изключително малко дълготрайни активи на декларирана отчетна стойност 17 000 лева. Твърди, че такива активи не са открити от съдебния изпълнител. Твърди също, че по-голямата част от краткотрайните активи представляват вземания, които са изключително несигурни активи и не могат да бъдат определящи за стабилното финансово състояние на длъжника. Твърди, че последните публикувани финансови отчети не отразяват коректно финансовото състояние на длъжника.

Молителят претендира да бъде открито производство по несъстоятелност на длъжника с произтичащите от това последици поради неплатежоспособност и при условията на евентуалност поради свръхзадълженост. Претендира също да бъде постановено решение за обявяване на дружеството в несъстоятелност в хипотезата на чл. 630, ал. 2 от ТЗ, едновременно с откриването на производството по несъстоятелност, тъй като твърди, че продължаването на дейността на длъжника би увредило масата на несъстоятелността.

В дадения срок ответникът не е депозирал отговор на молбата по чл. 625 от ТЗ.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и ги прецени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът приема от фактическа страна следното:

Представен е от молителя и приет като доказателство по делото договор № S2016/036 от 30.09.2016 г., сключен между ИМ “Glass Container Company” S.A. (с настоящо наименование “В. К.” АД), като доставчик, и “Е.” ЕООД (с настоящо наименование “М.” ЕООД), като купувач, по силата на който доставчикът продава на купувача стъклена бутилка от маслиново и прозрачно стъкло, произведена в Молдова, в съответствие с условията на договора и чертежа, одобрен от страните. Съгласно представеното Приложение № 1 към договора, страните изменят чл. 7.3. от същия, като купувачът плаща на продавача 100% от стойността на стоките, очаквани за доставка в рамките на 30 дни от датата на фактурата.

Представено е решение от 17.09.2020 г. по МАД № 17/2019 г. на Арбитражния съд при БТПП, с което “Е.” ЕООД е осъдено да заплати на ИМ “Glass Container Company” S.A., Република Молдова, следните суми: 76 917 евро, представляващи неплатен дълг по договора за доставка на стоки, сключен между ищеца и ответника № S2016/036 от 30.09.2016 г. и фактури в

размер на 61 584,043 евро и неустойки за неизпълнение на паричните му задължения в размер на 15 332,97 евро, както и 4 455 евро, представляващи правните разходи, доказани от ищеца за провеждането на арбитража. Въз основа на арбитражното решение, е издаден изпълнителен лист от 10.05.2021 г. по т.д. № 514/2021 г. по описа на СГС, VI-1 състав за присъдените суми по горесцитираното арбитражно решение.

Представено е по делото удостоверение с изх. № 74017/16.11.2022 г. по изпълнително дело № 20218380410686 по описа на ЧСИ М. Б., с рег. № 838 на КЧСИ, с район на действие – СГС, в което е удостоверение от съдебния изпълнител, че изпълнителното дело е образувано срещу длъжника “М.” ЕООД, въз основа на изпълнителен лист, издаден на 10.05.2021 г. по т.д. № 514/2021 г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-1 състав, поканата за доброволно изпълнение е счетена за връчена на длъжника “М.” ЕООД на 21.10.2021 г., както и че по изпълнителното дело няма постъпили суми.

Представени са и договор за услуга № 3 от 07.11.2016 г., сключен между страните, и приложение № 1 към този договор.

Представен е от молителя договор № S2019/002 от 03.01.2019 г., сключен между ИМ “Glass Container Prim” S.A. (с правопреемник “В. К.” АД), като доставчик, и “Е.” ЕООД (с настоящо наименование “М.” ЕООД), като купувач, по силата на който доставчикът продава на купувача стъклена бутилка от маслиново и прозрачно стъкло, произведена в Молдова, в съответствие с условията на договора и чертежа, одобрен от страните.

Представено е и решение от 28.05.2021 г. по МАД № 16/2019 г. на Арбитражния съд при БТПП, с което “М.” ЕООД е осъдено да заплати на “Glass Container Prim” S.A., Република Молдова, сумата от 17 933,14 евро – неплатена цена по договор за доставка на стоки № S2019/002/03.01.2019 и по фактури №№ 2019/245/03.01.2019, 2019/732/18.04.2019 и 2019/792/30.04.2019, сумата от 2 817,50 евро – неустойка за забава с плащането на цената на доставени стоки по фактури №№ 2019/245/03.01.2019, 2019/732/18.04.2019 и 2019/792/30.04.2019 от датата на изтичане на срока на плащане на всяка фактура след 30.09.2019 г., както и сумата от 2 430 евро – арбитражни разходи по делото.

Представени са от молителя счетоводен баланс на “М.” ЕООД към 31.12.2021 г., отчет за приходи и разходи за 2021 г., отчет за собствен капитал към 31.12.2021 г., отчет за паричните потоци за 2021 г.

На основание чл. 621, ал. 1, т. 2 от ТЗ е изискана и приложена по делото служебно извършена справка от Агенцията по вписванията чрез отдалечен достъп по партидата на ответното дружество от всички служби по вписванията за вписвания, отбелязвания и заличавания.

На основание чл. 621, ал. 1, т. 2 от ТЗ вр. с чл. 186 от ГПК е изискана от СДВР, Отдел “Пътна полиция” и е представена справка от централната база на АИС КАТ (настояща и бивша собственост) за регистрирани МПС на името на ответното дружество.

На основание чл. 621, ал. 1, т. 2 от ТЗ вр. с чл. 186 от ГПК е изискана от НАП и е представена информация, че има данни за образувано производство по принудително изпълнение ИД № 200848300/2020 г. и наложени обезпечителни мерки върху имуществото на “М.” ЕООД – запор на банкови сметки.

За установяване на финансово-икономическото състояние на ответното дружество по делото е изслушано, неоспорено от страните и прието заключение на Съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице С. Й., като вещото лице е анализирано периода 2017 г. – 2021 г. вкл. Вещото лице дава заключение за структурата на активите и пасивите на ответното дружество и изчислява показателите за ликвидност, рентабилност, финансова автономност и задлъжнялост на ответното дружество.

Вещото лице дава заключение, че ответното дружество отчита в баланса си дълготрайните материални активи, както следва: към 31.12.2017 г. са на стойност от 92 хил. лева, представляващи 5,9% от сумата на актива; към 31.12.2018 г. са на стойност от 75 хил. лева, представляващи 5,2% от сумата на актива; към 31.12.2019 г. са на стойност от 24 хил. лева, представляващи 1,3% от сумата на актива; към 31.12.2020 г. са на стойност от 21 хил. лева, представляващи 1,3% от сумата на актива; към 31.12.2021 г. са на стойност от 17 хил. лева, представляващи 1,1% от сумата на актива.

Вещото лице дава заключение, че преобладаващ дял от краткотрайните активи за анализирания период са вземанията на дружеството, които към 31.12.2017 г. са на стойност от 838 хил. лева, представляващи 53,8% от сумата на актива; към 31.12.2018 г. са на стойност от 747 хил. лева, представляващи 51,3% от сумата на актива; към 31.12.2019 г. са на стойност от 1276 хил. лева, представляващи 68,5% от сумата на актива; към 31.12.2020 г. са на стойност от 1008 хил. лева, представляващи 63,6% от сумата на актива; към 31.12.2021 г. са на стойност от 990 хил. лева, представляващи 64,5% от сумата на актива.

Вещото лице дава заключение, че преобладаващ дял от пасивите на ответното дружество за анализирания период са краткосрочните задължения, които към 31.12.2017 г. са в размер на 1277 хил. лева, представляващи 82,0% от сумата на пасива; към 31.12.2018 г. са в размер на 897 хил. лева, представляващи 61,6% от сумата на пасива; към 31.12.2019 г. са в размер на 1123 хил. лева, представляващи 60,3% от сумата на пасива; към 31.12.2020 г. са в размер на 1116 хил. лева, представляващи 70,4% от сумата на пасива; към 31.12.2021 г. са в размер на 1137 хил. лева, представляващи 74,1% от сумата на пасива.

Показателите за ликвидност са количествени характеристики на способността на дружеството да изплаща текущите си задължения с краткотрайните активи и когато изчисленият коефициент за обща ликвидност е под единица, това е индигия за влошено икономическо и финансово състояние на дружеството. Вещото лице посочва, че доколкото вземането от клиенти и доставчици, посочено в баланса към 31.12.2021 г. в размер на 990 хил. лева, не е събрано в рамките на една година, поради което е отчетено като вземане със срок над една година и не участва при изчисляване на коефициентите за ликвидност. В съдебно заседание вещото лице пояснява, че прави извод, че вземанията през 2020 г., които са в размер на 1 008 000 лева и тези 990 000 лева през 2021 г. са същите, тъй като разликата им е само 18 000 лева, а тези 18 000 лева фигурират в отчета за паричните потоци и това са събраните. Пояснява, че ако се включат тези вземания за 2021 г., коефициентът на обща ликвидност би бил над единица.

Отчитайки горното, констатациите на експертизата установяват, че коефициентът за обща ликвидност е, както следва: 1,1417 за 2017 г., 1,5329 за 2018 г., 1,6349 за 2019 г., 1,4023 за 2020 г. и 0,4635 за 2021 г.

Коефициентът за бърза ликвидност, показващ съотношението между бързоликвидните краткотрайни активи към краткосрочните задължения, е с референтните стойности от 0,6-0,7/1,0-1,2. Експертизата установява, че този коефициент в случая е със следните стойности: 1,1175 за 2017 г., 0,8350 за 2018 г., 1,1621 за 2019 г., 0,9301 за 2020 г. и 0,0000 за 2021 г.

Коефициентите за незабавна ликвидност и за абсолютна ликвидност показват способността на предприятието да изплаща задълженията си с финансовите активи и с паричните средства. Приемливата референтна стойност на тези коефициенти е 0,3-0,4/>0,2. През изследвания период коефициентът за незабавна ликвидност има следните стойности: 0,4612 за 2017 г., 0,0022 за 2018 г., 0,0258 за 2019 г., 0,0269 за 2020 г. и 0,0000 за 2021 г.

Коефициентът на абсолютна ликвидност има следните стойности: 0,4605 за 2017 г., 0,0011 за 2018 г., 0,0258 за 2019 г., 0,0269 за 2020 г. и 0,0000 за 2021 г.

Вещото лице дава заключение, че достигнатите стойности на коефициента на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност към 31.12.2017 г., към 31.12.2018 г., към 31.12.2019 г. и към 31.12.2020 г. са в референтните стойности. Към 31.12.2021 г. коефициентът на обща ликвидност има стойност 0,4635, а коефициентите на бърза, незабавна и абсолютна ликвидност имат нулеви стойности, поради липса на краткотрайни активи.

Коефициентът на финансова автономност и задлъжнялост изразяват финансовата независимост на предприятието от неговите кредитори и възможността му да посреща дългосрочните си задължения. Коефициентът на финансова автономност има препоръчителна стойност от 0,33. Стойности над единица на коефициента на задлъжнялост показват превишаване на задълженията над собствения капитал и дългосрочна зависимост от кредиторите. Вещото лице е изчислило следните стойности на коефициента на финансова автономност за ответното дружество: 0,2200 за 2017 г., 0,6221 за 2018 г., 0,6581 за 2019 г., 0,4211 за 2020 г. и 0,3492 за 2021 г.

Стойностите на коефициента на задлъжнялост са изчислени, както следва: 4,5445 за 2017 г., 1,6075 за 2018 г., 1,5196 за 2019 г., 2,3745 за 2020 г. и 2,8640 за 2021 г.

Вещото лице дава заключение, че за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. ответното дружество е реализирало печалба от дейността си. За финансовата 2020 г. и 2021 г. ответното дружество не е успяло да генерира приходи от продажби, с които да възстанови извършените разходи за дейността си, отчетеният финансов резултат е загуба - съответно 270 хил. лева и 73 хил. лева.

Вещото лице дава заключение, че коефициентите за рентабилност за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. имат положителни стойности и всеки от тях определя степента на възстановяване на капитала. Коефициентите на рентабилност за 2020 г. и 2021 г. имат отрицателни стойности и всеки от тях определя степента на декапитализация на предприятието.

Вещото лице дава заключение, че за 2020 г. и 2021 г. не са реализирани приходи от продажби, няма движение на материални запаси.

Вещото лице дава заключение, че към 31.12.2016 г., към 31.12.2017 г., към 31.12.2019 г., към 31.12.2020 г. и към 31.12.2021 г. общата балансова стойност на всички активи (дълготрайни и краткотрайни), притежавани от

ответното дружество, са били достатъчни за покриване на всички негови задължения (текущи и нетекущи).

Вещото лице дава заключение, че общата стойност на имуществото на ответното дружество съобразно баланса към 31.12.2021 г. е в размер на 1 534 хил. лева, в това число 17 хил. лева – дълготрайни материални активи, 527 хил. лева – материални запаси (от които стоки – 167 хил. лева и предоставени аванси - 360 хил. лева), 990 хил. лева – вземания.

Вещото лице дава заключение, че в баланса към 31.12.2021 г. ответното дружество “М.” ЕООД не отчита наличие на парични средства нито в банкови сметки, нито на каса.

Вещото лице посочва, че няма връзка със счетоводството на ответното дружество. Дава заключение, че по информация от счетоводството на молителя, последното плащане, извършено от “М.” ЕООД към “В. К.” АД по договор за продажба на стоки № S2016/036 от 30.09.2016 г., е на 23.04.2019 г., а по договор за продажба на стоки № S2019/002 от 03.01.2019 г. – на 25.10.2019 г.

Вещото лице дава заключение, че най-старото непогасено задължение по договор за продажба на стоки № S2019/002 от 03.01.2019 г. е по фактура № 2019/245/04.02.2019 г. на стойност от 5 992,90 евро, с падеж – 06.03.2019 г.

Останалите доказателства съдът намира за неотнормими към предмета на спора.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на чл. 608, чл. 625, ал. 1 и чл. 631 от ТЗ, съответно на чл. 742 от ТЗ, а именно: да е подадена пред компетентния съд писмена молба от някое от лицата, посочени в разпоредбата на чл. 625 от ТЗ, съответно от лицата по чл. 742, ал. 2 от ТЗ; длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 от ТЗ; да е налице изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения при условията на чл. 608, ал. 1, т. 4 от ТЗ; да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ, евентуално да се установи свръхзадължеността съгласно чл. 742, ал. 1 от ТЗ, ако длъжникът е капиталово търговско дружество; затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

В настоящия случай са налице предвидените от закона процесуалноправни предпоставки - сезираният съд е този по седалището на ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на чл. 613 от ТЗ.

Налице е и втората предпоставка за откриване на производството –

ответникът “М.” ЕООД е търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ, предвид правно организационната си форма като търговско дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 625 от ТЗ, писмена молба до съда за откриване на производството по несъстоятелност могат да подават длъжникът, съответно ликвидаторът или кредитор на длъжника по търговска сделка, Националната агенция за приходите за публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника или задължение по частно държавно вземане, както и Изпълнителната агенция “Главна инспекция по труда” при изискуеми и неизпълнени за повече от два месеца задължения за трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите на търговеца.

В конкретния случай съдът е сезиран с молба от кредитор, който е включен в кръга на легитимираните лица по смисъла на чл. 625 от ТЗ.

Разпоредбата на чл. 608 от ТЗ урежда следващите описани по-горе предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност, като посочва, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца.

Неплатежоспособността съгласно чл. 608, ал. 1 от ТЗ е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определени категории кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската (стопанската) дейност на длъжника, или са публични вземания, свързани с тази дейност, или частни държавни вземания, или съответно от задължения за изплащане на трудови възнаграждения при законоустановените предпоставки.

Търговски са сделките, сключени от търговеца при и по повод на извършване на занаятието му, а също така и абсолютните търговски сделки, изброени в чл. 1, ал. 1 от ТЗ, независимо от качеството на страните (чл. 286 от ТЗ). От своя страна публичните задължения на търговеца са установени в ДОПК и са такива за данъци, мита, такси. Във всички случаи, независимо от това дали се касае за задължение по търговска сделка, или за такова от публичен характер, следва да се установи, че същото е действително и съществува към момента на произнасяне на съда по молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Задължението следва да е изискуемо, т.е. падежът му да е настъпил, за което се прилагат общите правила на гражданското право.

В случая съдът е сезиран от молителя “В. К.” АД, Република Молдова, който твърди, че има вземания към ответното дружество “М.” ЕООД, произтичащи от два договора за доставка на стоки, сключени между ответното дружество като купувач и като доставчик – дружеството молител, съответно дружество, чийто правопреемник е дружеството молител. Съгласно чл. 13.2, изр. второ от договор № S2016/036 от 30.09.2016 г., съответно съгласно чл. 13.2, изр. второ от договор № S2019/002 от 03.01.2019 г.,

приложимото право е българското. Съгласно нормата на чл. 318, ал. 1 вр. с чл. 286 от ТЗ, търговска е продажбата, сключена от търговец и свързана с упражняването от него занятие. Следователно в случая следва да се приеме, че сключените между молителя и ответното дружество сделки са търговски по своя характер. За материално-правната легитимация на молителя и само касателно настоящия етап на производството, съдът съобразява представените от молителя арбитражни решения, с които ответното дружество е осъдено да заплати на молителя вземанията по гореописаните два договора за доставка на стоки.

Ответникът, който носи доказателствената тежест за установяване на факта на евентуално погасяване на вземанията на молителя, не представя доказателства в тази насока.

С оглед на горното съдът намира, че е налице активна материално-правна легитимация на молителя "В. К." АД да поиска откриване на производство по несъстоятелност за ответното дружество.

Предвид установената материално-правна легитимация на молителя, съдът пристъпва към разглеждане и обсъждане на финансово-икономическото състояние на ответното дружество.

При изчисляване на коефициентите на ликвидност, на финансова автономност и на задлъжнялост, така както са представени вземанията и задълженията по балансите на ответното дружество, се установява, че коефициентът на обща ликвидност е в приемливите норми за 2017 г., за 2018 г., за 2019 г., за 2020 г. и за 2021 г. Обаче простото съотношение на актива и пасива, залегнало в изчислението на коефициентите за ликвидност на дружеството, е недостатъчно за преценка на състоянието му на платежоспособност. От значение е също реализируемостта на актива, неговата ликвидност. В случая съдът дължи комплексна преценка на спорните компоненти на актива и корекционно преизчисление на коефициентите за ликвидност, в качеството им на средство за установяване цялостното икономическо състояние на длъжника (така в Решение № 32/17.06.2013 г. по т.д. № 685/2012 г. на II Т.О., Т.К., ВКС).

С оглед на горното следва да се обсъди и прецени характера на текущите (краткотрайни) активи на ответното дружество към 2020 г. и 2021 г., дали същите са разполагаеми за дружеството и възможността с тях да се просрещнат краткосрочните му задължения. Единствено счетоводно записване на един актив като текущ (краткотраен) актив, без зад същия да стои възможност за реализацията му/събираемостта му в кратък срок, не може да води до стабилно финансово-икономическо състояние на търговеца. В случая при анализиране на счетоводните данни на ответното дружество, посочени в заключението на съдебно-счетоводната кеспертиза, прави впечатление, че за 2020 г. в баланса ответното дружество отчита 527 хил. лева – материални запаси и 1 008 хил. лева – вземания, а за 2021 г. в баланса отчита 527 хил. лева – материални запаси и 990 хил. лева – вземания. От изчисленията от вещото лице коефициенти за рентабилност за този период, които са нулеви стойности или съответно отрицателна величина, следва извода, че през 2020 г. и 2021 г. ответното дружество не е работила рентабилно и не е реализирало приходи от дейността, които да са достатъчни за покриване на разходите му. Материалните запаси са с една и съща стойност за 2020 г. и за 2021 г., т.е. може да се направи извод, че същите са най-малкото трудно реализируеми и вероятно не могат да послужат за

покриване на краткосрочните задължения на дружеството. Ответното дружество отчита в баланса за 2020 г. и за 2021 г. като краткосрочни активи и вземания. По делото липсват данни за събираемостта на същите и съответно за предприемане от настоящия ответник на действия за тяхното събиране. Поради това може да се приеме, че тези вземания са най-малкото трудно събираеми или въобще несъбираеми.

С оглед на горното съдът намира, че при преценка на финансово-икономическото състояние на ответното дружество следва да се приеме варианта на изчислените коефициентите за ликвидност при корекция на баланса на ответното дружество за 2021 г., като краткосрочните вземания в размер на 990 хил. лева не са отчетени при изчисляване на коефициентите, тъй като според вещото лице същите не са събрани повече от една година. При този вариант коефициентът на обща ликвидност е 0,4635 за 2021 г., а коефициентите на бърза, незабавна и абсолютна ликвидност са 0,0000, т.е. същите са под референтните стойности. Ако не бъдат отчетени и материалните запаси, то коефициентите на ликвидност за 2021 г. биха се влошили още повече. От това следва извод, че ответното дружество има сериозен проблем да посреща краткосрочните си задължения с краткотрайните си активи към 31.12.2021 г. и е изпаднало в зависимост от кредиторите си. Финансово-икономическото състояние на ответното дружество е сериозно влошено и не е налице тенденция за подобряването му.

В случая ответникът е възпрепятствал с поведението си изготвянето на заключение на съдебната финансово-икономическа експертиза, като не е съдействал за извършване на необходимата проверка в неговото счетоводство, и съответно не е могло изобщо да бъде изготвено заключение към 31.10.2022 г., а в останалата част експертизата се основава само на годишните финансови отчети. След съвкупен анализ на посочените по-горе доказателства и заключението на съдебно-счетоводната експертиза, както и отчитайки горепосоченото процесуално поведение на ответника, съдът прави извода за влошено финансово-икономическо състояние на ответното дружество, което има траен характер и няма индиция да бъде подобро. Установяват се по делото изискуеми задължения на ответното дружество към молителя и публични задължения към НАП, като в същото време не се установява ответното дружество да разполага с лено реализируеми активи, с които да ги покрие. С оглед на това следва да се приема, че и към настоящия момент "М." ЕООД не разполага с имущество, достатъчно за изпълнение на задълженията му към кредиторите на дружеството. Ответното дружество е декапитализирано и е в зависимост от кредиторите си. Състоянието е трайно изразено, след като ответното дружество не е в състояние да обслужва краткосрочните си задължения по търговски сделки към молителя и публични задължения към НАП.

В настоящото производство молителят "В. К." АД се позовава на законоустановената презумпция по чл. 608, ал. 4 от ТЗ (нова - ДВ, бр. 105 от 2016 г.). Съгласно цитираната норма, неплатежоспособността се предполага, ако по изпълнително производство, образувано за изпълнение на влязъл в сила акт на кредитора, подал молба по чл. 625 от ТЗ, вземането е останало изцяло или частично неудовлетворено в рамките на шест месеца след получаване на поканата или на съобщението за доброволно изпълнение.

В представеното по делото удостоверение с изх. № 74017/16.11.2022 г. по изпълнително дело № 20218380410686 по описа на ЧСИ М. Б., с рег. № 838

на КЧСИ, с район на действие – СГС, е удостоверено от съдебния изпълнител, че поканата за доброволно изпълнение е счетена за връчена на длъжника “М.” ЕООД на 21.10.2021 г., както и че по изпълнителното дело няма постъпили суми. С оглед на това следва да се приеме, че повече от шест месеца след връчване на поканата за доброволно изпълнение вземанията на вискателя “В. К.” АД не са удовлетворени. С оглед на доказване на предпоставките на презумпцията и предвид установеното финансово-икономическо състояние на ответното дружество, следва да се приеме, че “М.” ЕООД е неплатежоспособно, след като не може да изпълни свои изискуеми и присъдени с арбитражното решение парични задължения към кредитора по търговска сделка в шестмесечен срок от поканата за доброволно изпълнение, т.е. към 21.04.2022 г.

За изчерпателност на изложението следва да се разгледа и презумпцията по чл. 608, ал. 3 от ТЗ, на която също се позовава молителя, че неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията, като спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. Под “спиране на плащанията” по смисъла на чл.608, ал. 3 от ТЗ въз основа на легалното определение на понятието неплатежоспособност, се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са изчерпателно изброените в чл. 608, ал. 1 от ТЗ. В случая се установява от изслушаното и прието заключение на съдебно-счетоводната експертиза, че ответникът не е изпълнил и е спрял плащанията на изискуемите вземания на молителя, произтичащи от търговска сделка, през 2019 г. Към този момент обаче коефициентите на ликвидност са в рамките на референтните стойности, поради което следва да се приеме, че към тази дата ответникът все още не е бил в състояние на неплатежоспособност.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът намира, че ответното дружество “М.” ЕООД е в състояние на неплатежоспособност, като това състояние има траен и необратим характер. Ответникът, който носи доказателствената тежест за това, не ангажира в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод, че затрудненията му за извършване на плащанията са временни или че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (по аргумент от чл. 631 от ТЗ).

По изложените съображения съдът намира, че са налице всички изискуеми от закона предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност на “М.” ЕООД поради неплатежоспособност.

Предвид горното съдът не дължи произнасяне по направеното при условията на евентуалност искане на молителя да бъде открито производство по несъстоятелност на ответното дружество поради свръхзадълженост.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността следва да бъде взето предвид, че за да е налице неплатежоспособност, е необходимо длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, както и същият да не е в състояние да го изпълни. Не е необходимо началната дата на неплатежоспособността да се покрива с датата на извършване на определени правни действия, а с фактически настъпилата невъзможност за плащане.

За начална дата на неплатежоспособността на длъжника "М." ЕООД следва да се приеме датата – 31.12.2021 г. Към тази дата са изискуеми вземанията по договорите за доставка на стоки, посочени в молбата на молителя. Тази дата предшества датата – 21.04.2022 г., на която са налице изискуемите от закона предпоставки презумпцията по чл. 608, ал. 4 от ТЗ, поради което следва да се приеме по-ранната дата на установеното състояние на неплатежоспособност на дружеството. Същевременно се установява от събраните по делото писмени доказателства и прието заключение на съдебно-счетоводната експертиза, че към 31.12.2021 г. финансовото-икономическото състояние на ответното дружество е влошено, дружеството не е било в състояние да изпълни изискуемите си краткосрочни задължения и е неплатежоспособно, както и че това състояние има траен и необратим характер.

Молителят е направил искане за обявяването на длъжника в несъстоятелност и постановяване прекратяване на дейността му с произтичащите от това последици, едновременно с откриване на производството по несъстоятелност в хипотезата на чл. 630, ал. 2 от ТЗ. По делото не са представени и посочени доказателства от молителя, който носи доказателствената тежест за това, че продължаването на дейността на ответното дружество би увредило масата на несъстоятелността, поради което искането на молителя в тази част остава недоказано и не следва да бъде уважено.

С оглед заключението на съдебно-счетоводната експертиза следва да се приеме, че ответното дружество не разполага с парични средства, за да посрещне началните разноски в производството по несъстоятелност. С определение от съдебно заседание, проведено на 21.03.2023 г., съдът е дал указания на кредиторите в едноседмичен срок, считано от вписване на определението в книгата по чл. 634в от ТЗ, да внесат по сметка на Софийски градски съд сумата от 5 000 лева, необходима за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност, и в същия срок да представят по делото доказателства, удостоверяващи внасянето на определената сума. Определението е вписано в книгата по чл. 634в от ТЗ на 22.03.2023 г. и срокът е изтекъл на 29.03.2023 г.

В дадения срок не са представени от кредиторите доказателства за внасянето на началните разноски в производството, определени от съда по реда на чл. 629б от ТЗ.

Предвид горното съдът намира, че по отношение на ответника "М." ЕООД следва да бъде открито производство по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 от ТЗ, с произтичащите от това последици – обявяване на неплатежоспособността на дружеството и определяне на началната й дата, откриване на производство по несъстоятелност, налагане на обща възбрана и запор върху имуществото на дружеството, обявяване на дружеството в несъстоятелност, прекратяване на дейността на предприятието му и спиране на производството. Съдът намира, че с решението следва да бъде указано на кредиторите да привнесат сумата от 5 000 лева, необходима за покриване на разноските в производството, и да бъдат предупредени кредиторите и длъжника за последиците от невъзобновяване на производството в законоустановения срок.

По разноските:

Молителят не претендира разноски в настоящото производство, поради което такива не му се присъждат по делото.

Водим от изложеното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на “М.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Слатина”, бул. “*****”, и **ОПРЕДЕЛЯ** началната й дата – 31.12.2021 година.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника “М.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Слатина”, бул. “*****”.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на длъжника “М.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Слатина”, бул. “*****”.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност длъжника “М.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Слатина”, бул. “*****”.

НАЛАГА обща възбрана и заповест върху имуществото на длъжника “М.” ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, Столична община, район “Слатина”, бул. “*****”.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника във фирмата си да прави добавка “в несъстоятелност”.

СПИРА производството по търговско дело № 2172 по описа за 2022 г. на Софийски градски съд, Търговско отделение, VI-8 състав.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника “М.” ЕООД, ЕИК *****, че на основание чл. 632, ал. 2 от ТЗ спряното производство може да бъде възобновено в срок една година от вписването на настоящото решение в търговския регистър, по молба на кредитор или длъжника, при условие, че бъде удостоверено наличие на достатъчно имущество на длъжника или при представяне на доказателства за предплащане по сметката за депозити и гаранции на Софийски градски съд с IBAN: ***** при Българска народна банка, BIC: BNBGBGSD, на сумата от 5 000 лева (пет хиляди лева), необходима за покриване на началните разноски в производството по несъстоятелност.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника “М.” ЕООД, ЕИК *****, че ако в срок една година от вписването на настоящото решение в търговския регистър не бъде поискано възобновяване на производството, производството по несъстоятелност следва да бъде прекратено и да бъде постановено заличаване на длъжника от търговския регистър.

ОТХВЪРЛЯ искането на молителя “В. К.” АД, Република Молдова, за обявяването в несъстоятелност на “М.” ЕООД, ЕИК *****, в хипотезата на

чл. 630, ал. 2 от ТЗ.

УКАЗВА на длъжника “М.” ЕООД, ЕИК *****, че в едномесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър следва да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 от ТЗ, както и в двумесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от ТП на НОИ – София-град дали по отношение на “М.” ЕООД, ЕИК *****, е издадено удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО, като се изпрати на ТП на НОИ – София-град препис от настоящото решение. Ако е издадено такова, препис от същото да се изпрати по настоящото дело в едномесечен срок от получаване на искането.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, на основание чл. 622 и чл. 624 от ТЗ вр. с чл. 14 от ЗТРРЮЛНЦ.

Решението да се впише в Книгата по чл. 634в от ТЗ, която се води при СГС, ТО.

Съдия при Софийски градски съд: _____